

unge høyre..

50 år i reaksjonens tjeneste

UTGITT AV RØD UNGDOM 4.kr.

EXTRA

UH-formannen svarer Kr. F. U.:

"Viktigere å sloss med sosialistene"

-Dårlig ungdomspolitik å sy
puter under armene på ungdommen!

FLERTALLET MOT GYMNAS-STREIKEN

Du kan ikke styre landet
vårt fra din egen stue!

UNGE valgfrihet
HØYRE for deg og meg

Nr. 6. Wenche Lowzow.

47 år, ugift. Skolestyrer, varmann til Stortinget. Medlem av Oslo bystyre, formannskap og skolestyret. Wenche Lowzow er kjent for sin store innsats i skolen. Hun var aktivt med i lærerorganisasjonene og har vært formann i Oslo fylkeslag av Norsk lærerlag. Har vært formann i Skolerådet. Hun er sterkt opptatt av naturvern og miljøproblemer i videste forstand.

Nr. 5. Jan P. Syse.

42 år, gift og to barn. Ass. direktør i rederi. 1. varmann for Oslo Høyres representanter i inneværende periode og har møtt fast i lange perioder, bl.a. i Kåre Willochs statsrådstid. Hans navn er særlig knyttet til selveierdemokratiet, men Jan P. Syse har også gjort en markert innsats for å ivareta hovedstadens interesser i rikspolitikken. Han er nestformann i Oslo Høyre.

Nr. 8. Per Ditlev-Simonsen.

41 år - gift, to barn. Skipsreder. Ny som stortingskandidat. Foruten i skipsfartspolitiske spørsmål har Per Ditlev-Simonsen spesiell innsikt i nasjonal og internasjonal økonomi. Aktiv idrettsmann med mange tillitsverv i idrettslag.

Problemer med å studere reaksjonens historie.

En Hvitbok om Unge Høyres forbrytelser og reaksjonære standpunkter opp igjennom historia kunne blitt en uendelig lang affære. For skyld kunne vi også tenkt oss å sitere en del dyptpløyende uttalelser, men det får være i denne omgang.....

Vi har heller valgt å konsentrere oss om enkelte områder som er spesielt viktige.

Et problem har vært å finne ut hva Høyre og Unge Høyre virkelig har ment. Dette har vært vanskelig av to grunner: For det første har partihistorikerne som Olav Gjerløv og Francis Seierstedt gitt et fullstendig forvrengt bilde av deres politikk. Alle ømtålelige standpunkter er enten behendig plassert i glømmeboka eller forvrengt. For det andre farer de reaksjonære med valgflesk-snakk i store porsjoner. Derfor har det vært nødvendig å finne fram til deres politiske praksis. Den kan ikke det vanlige, evindelige snakk om "Frihet gjennom fellesskap" osv osv, dekke over.

En annen ting - Vi har til en viss grad brukt eksempler fra Høyre og BKSF's historie. Ikke fordi Unge Høyre har tatt andre eller bedre standpunkter, snarere har de oftest ligget til høyre for moderpartiet. Årsaken er at det har vært vanskeligere å finne stoff om dem.

Derfor kan ikke Unge Høyre si "Høyre ja, men ikke vi". Forholdet mellom de tre organisasjonene har alltid vært svært nært. Eller som stortingspresident Otto Halvorsen sa på Unge Høyres stiftelsesmøte 21/2 -1921: "Unge Høire har ikke tenkt at drive egen politik. Slikt vilde ogsaa nærmest være noget af en ulykke." At de ungkonservative er ved og vannbærere for partiet bekrefter formannen i UH Jan Pedersen, før valget i 1973. På spørsmål fra Morgenbladet om UH går helt i takt med moderpartiet svarer han: "I alle store spørsmål, ja."

Klart svar!

Dette heftet er bare en foreløpig argumentsamling. Rød Ungdom vil jobbe mer for å kaste lys over de reaksjonære kreftene her i landet. Hftet er skrevet av en kamerat på oppdrag fra Sentralstyret i Rød Ungdom.

UH - STORBORGER SKAPETS ungdomsorganisasjon.

Unge Høyre er og har alltid vært storborgerskapets politiske ungdomsorganisasjon.

At de i alle sakene vi har ramsa opp, tar et reaksjonært standpunkt er ingen tilfeldighet. Det er en konsekvens av deres objektive klassetilhørighet.

Unge Høyres Landsforbund ble danna den 21. februar 1921. I det første styret satt bl.a.: En disponent, en overrettsakfører, to redaktører og en diplomingeniør. Formannen Lorenz Vogt blei et par år etter direktør i Industriforbundet.

Går en igjennom UH forskjellige landsstyrer vil man stort sett bare finne folk som tilhører, eller seinere har vokst inn i storborgerskapet. Analyserer vi Høyre vil vi få et enda klarere inntrykk. Deres formenn har stort sett blitt henta direkte fra monopolborgerskapet. For å ta to av de siste: Sjur Lindebrække er tidligere formann i Bankforeningen, sitter i styret for Bergens Privatbank bl.a. Kåre Willoch er tidligere underdirektør i Industriforbundet. Men et enda mer interessant bilde får vi vi ved å gå deres økonomistyre nærmere etter i sømmene. Det er disse personene som sørger for Høyres- og Unge Høyres økonomi. Det er disse + den kapitalistiske staten, og selvsagt ikke den lave kontingenten, som legger det økonomiske grunnlaget for Unge Høyres politikk, som gjør UH istand til å ha ca. 9-10 fastlønnede personer, utgi EXTRA hver 14. dag i stort opplag og stort sett til gratis utdeling, og holde dyre kurser på diverse hoteller osv.

UH politiske hovedmålsetning er å bevare det kapitalistiske samfunnet, å styrke og tjene den herskende klassen.

UH's taktikk for å nå dette målet skifter.

I tider hvor det er lite politisk interesse blant ungdommen som i 50- og begynnelsen av 60-åra, gjør de alt for å hindre politisk oppvåkning. De arrangerer dansefester, weekend-turer og lar avisa konsentrere seg om sport og reiseskildringer o.l. (Jfr. "Unge Høyre i slutten av 50-åra") I tider da klasse-kampen skjerpes forkaster de "danse-taktikken" og trer fram som aktive forsvare av borgerskapet, samtidig som de angriper folket og kommunistene. (Som i dag og i 30-åra).

De viktigste motsetningene innafor Unge Høyre.

UH's store problem er at de er en borgerorganisasjon og vet at de er det, men samtidig ønsker å framstå som noe annet. Eller som formann H. Svelland sa i Aftenposten 16/6-71: "I tillegg må vi få yrkesskole-elever med, for å få en bredere sosial "image" i UH". Eller Foss' uttalelse på Landsmøtet -73: "UH hovedoppgave å skape større bredde i UH's rekrutering."

I politikken betyr det å hoppe på endel populære standpunkter. og å kjøre den voldsomt opp. Nåær det miljøvern og u-hjelp UH brenner for, alt innhylla i en masse floskler og valgflesk-preik. Eller la oss titte litt på parolene for arbeidet:

I 1969 var hovedparolen "Ungt ansvar", i 1971 - "Frihet gjennom fellesskap", i 1972 "Ditt ansvar" og i 1974- "Aksjon enkeltmenneske". Sterkt! Men samtidig som de ønsker å stå fram som et folkeparti for ungdom, må de altså ivareta sin egen klasses interesser i kamp mot arbeiderklassen. Dette er UH's store og uløste problem. Denne motsigelsen skaper selvsagt også motsigelser innen UH sjøl.

1) Det er motsigelsen mellom de åpent reaksjonære (Bl.a. Per Danielsen og hans folk i Oslo, som nesten vant formannsvalget i Oslo UH, til tross for at motkandidaten Fred Jacobsen fikk full støtte fra UH's sentrale ledelse) og de som framtrer som mer liberale. De første støtter f.eks. kuppet i Chile, de andre fordømmer det iallefall i ord.

2) Det er motsigelsen mellom de som ønsker samarbeid med bl.a. KF's ungdom mot kommunister og sosialister. (Bl.a. formannen P.K. Foss som siste Extra oppfordrer de to organisasjonene til å slutte med kranling seg imellom og heller "sloss mot sosialistene") og de som ønsker samarbeid til høyre, med nazister og fascister i korstog mot kommunismen, disse siste anser de borgerlige organisasjonene som ubrukelige i denne kampen.

3) Det er motsigelsen mellom de som objektivt ut ifra sin klassemessige stilling tilhører storborgerskapet og de som kommer fra småborgerskapet, mellom laga, de som har funksjoner bakgrunn o.l., som alle har objektive interesser i å dekke over UH-ledelsen å dekke over, men det er klart at etterhvert som kampen skjerper seg vil det bli vanskeligere, ja umulig. Men de har gjennom årenes løp utvikla en sleip taktikk.

Avslør deres råtne taktikk.

1. De hopper på endel populære saker som naturvern og u-hjelp. De kan til og med i enkelte tilfelle støtte saker som synes å gå imot monopolkapitalens interesser. Når de f.eks. går imot kuppet i Hellas i 67 (om enn nølende og etter en stund) har to hovedårsaker:

- Hvis de ikke gjør det blir de politisk isolert, myten om ungdommens folkeparti vil slå sprekker.

- Oberstjuntaens beinharde undertrykkelse vil skape grunnlag for en kommunistisk offensiv sier UH. O det er de jo redd. Derfor støtter de folk som Karamanlis, som kler det borgerlige diktaturet i en litt mer demokratisk maske, derfor går de mot juntaen.

De tenker sjølsagt ikke utfra folkets interesser, men ut fra hva som taktisk er nødvendig for å bevare herskerklassens maktposisjon.

2. UH-ledelsen inntar en nøytral stilling til de politiske motsetningene som finns innen organisasjonen. Ved ikke å angripe noen sikrer de seg et "liberalt" alibi (streike-tilhengere o.l.) og et ekstremt høyre-alibi (fascister og folk som samarbeider med fascistene.). Dette gjør de av to årsaker:

- De vil bevare UH som en borgerlig masseorganisasjon for ungdom, som "mange" kan føle seg "hjemme i".
- De ønsker å undra seg ansvaret for lag og enkeltmedlemmers politikk. Ledelsen sier bare-"Ja, men det (å streike f.eks.) er ikke vår politikk, og det (å samarbeide med fascister) er jo heller ikke vår politikk - nei, kjære deg, vi har da ikke demokratisk sentralisme i vår organisasjon vi lar da sannelig våre medlemmer få tenke og handle fritt. Vi lever da i et demokrati."

Til denne demagogi er det følgende å svare. Det UH-medlemmer gjør må UH stå til ansvar for. Når UH-medlemmer støtter kuppet i Chile er dette UH's politikk, dersom ikke ledelsen rykker ut og tar avstand fra deres uttalelser. Når UH-lag aktivt (som Østre Aker Unge Høyre) støtter opp om Libertas, er dette UH's politikk, så lenge ikke ledelsen sier noe annet. Alt løst utenom snakk endrer ikke på det.

Klassekampen er død.

3. For å forsøke å få oppslutning blant folk som kommer fra andre klasser enn storborgerskapet er taktikken:

- a) Å propagandere at "Klassekampen er død" at det ikke fins klassemotsetninger og at alle har felles interesser.
- b) Å ta opp saker som går på f.eks. småborgerskapets og arbeiderklassens interesser. I sin presentasjonsbrosjyre (vi kan ikke dy oss for å sitere det slående navnet en gang til: "Unge Høyre - valgfrihet for deg og for meg") har de riktignok glemt det - men at det ikke alltid er så lett for borgerungdommen å huske arbeidere skjønner vi godt.

Til gjengjeld tar de kraftig i, i et vedtak fra Landskonferansen i 1974 hvor "å sikre lønnstakernes reallønnsøkning" står som punkt I. Men - som vanlig - de sier ikke hvordan.

(Vi har et annet sted behandla UH's forhold til arbeiderklassens kamp.

Se etter engang til, og forsikr deg om - UH hykler og lyver!)

På litt sikt vil motsigelsen mellom på den ene siden, å jobbe for å rekrutere fra andre klasser enn sin egen og på den andre siden å ivareta monopolkapitalens økonomiske og politiske interesser i streikesituasjoner o.l. bli den vanskeligste for UH-ledelsen å løse.

For motsigelsen kan bare løses på en måte, ved å oppheve den ene sida i den, nemlig forsøket på å rekrutere fra arbeiderklassen. Dette skjønner sjølsagt ikke UH-pampene, men utviklinga vil tvinge dem til etter hvert å stå åpent fram som den klasseorganisasjonen de er. Og vi skal hjelpe dem på vei, ved å hamre fast igjen og igjen overfor ungdom både i og utafor UH, at de interesser Foss & co tjener er monopolborgerskapet i Norge, ei gruppe som utgjør ca. 5 % av Norges befolkning. Når det står klart for folk, vil UH som en masseorganisasjon være en saga blott.

Sitter DNA med makta er alt godt - FOR UH.

Enda et viktig forhold som bestemmer UH's taktikk er hvilket parti som sitter med regjeringsmakta. Er det DNA gir det UH en rekke kort på hånda. Da kan de:

- a) Vise til DNA's politikk (som sjølsagt, som vi alle veit, fører til forverre forhold for folket) og si "Statssosialisme fører til verre økonomiske kår, statssosialistene rasjonaliserer skolen, undertrykker kvinnene osv. osv. i det uendelige.
- b) UH kan faktisk støtte endel bra saker (igjen bare i ord) for elevenes kamp retter seg jo mot "Sosialistene" og da er nesten alt vel og bra.

Er det derimot Høyre som har taburetten kommer de straks i en mer kinkig situasjon. Høyre fører jo den samme politikken som DNA (eller er det noen som ikke husker at det også under Borten og Kørvalds regjeringstid var reallønnsenkning, sentralisering, forurensing og rasjonalisering i skolen?). Folket merker ingen forskjell om det er det borgerlige DNA eller det borgerlige Høyre som styrer. Men det gjør UH - om ikke på kroppen - så iallefall på nattpøvn. Det betyr

- 1) Unge Høyre må overfor ungdomsmassen stå ansvarlig for regjeringens folkefiendtlige politikk.
- 2) Unge Høyre må - for å bevare det allerede påpekte forholdet til moderpartiet og husfreden i Høyres Hus - i enda større grad og mer åpent angripe ungdommens interesseorganisasjoner, som retter krav mot den regjeringa UH driver valgkamp for.

Strebing.

Enda en ting som spiller en stor rolle for utforminga av UH's politikk, er ambisjonene til de som leder UH. Strebing er endel av herskerklassens ideologi og levemåte. Det er klart at i toppen av storborgerskapets politiske ungdomsorganisasjon, finner en klatrementalitet i en ekstrem grad. Og sitte høyt i UH og gjøre en god jobb - som betyr i Høyres øyne å ligge nært opptil Høyres politikk, er en garanti for å

få feite bein innafør partiet seinere. Et lite knippe med tidligere
UH -formenn beviser dette: Sven Stray, Thorstein Thynning, Jan P. Syse,
Ragnvald Dahl, Paul Thynnes, Albert Nordengen osv. - alle er idag kjen-
te Høyre-folk i bra stillinger. Når slike framtidsutsikter lokker i det
fjerne, er det klart at de ikke kan, eller tør - om de hadde hatt lyst -
å angripe Høyre for noe som helst av betydning.

HØYRES OG UNGE HØYRES HISTORIE

Høyres partihistoriker Francis Segerstedt sa på Høyres 90-års jubileumsmøte i 1974 at: "Forsåvidt tror jeg Høyre har mer å hente fra sin historie til støtte for sin politikk enn noe annet parti." Eller: "I sin 90-årige historie kan Høyre finne fundamentet for en slik sunn politikk!" (Se "Råd og argumenter nr. 13").

De eksempler som vi seinere skal ramse opp på forbrytelser Høyre har begått mot det norske folk, blir altså ikke beklaget. Tvert imot. Det er viktig. Og det er ingen tilfeldighet.

Høyre har en ideologi og det har sine ideologer. Den viktigste av dem, engelskmannen Edmund Burke (ca. 1800), blir hyllt av bl.a. Sjur Lindebrække (Høyres sjefsideolog) og Hans Henrik Ramm (Unge Høyres nåværende viseformann) i boka "Vilje til frihet" på Elingaard forlag.

Burke får denne omtalen i Gyldendals store konversasjonsleksikon: "De politiske, sosiale og religiøse institusjoner representerte i B's øyne generasjoners visdom. Politiske reformer ville kunne slå i stykker likevekten i samfunnet som den jevne utvikling hadde skapt. Derfor var han, generelt sett, motstander av politiske reformplaner."

Arbeidernes leksikon skriver i sp. 974 at Burke ved siden av å gå voldsomt til felts mot den borgerlige revolusjonen i Frankrike, fikk takksigelser fra fremmede fyrster. "Årsaken til hans holdning lå i de klasseinteresser han (...) alltid hadde representert, alliansen mellom handelskapitalismen og den store jordeiendommens interesser. Det verste som kunne hende i England også (...) var et revolusjonært borgerskap som allierte seg med underklassen på landet!"

Om samme mann skriver Høyres kulturideolog Erik Egeland i Morgenbladet 6/9 1965:

"I Edmund Burkes orgelbrusende patos toner den politiske visdoms budskap frem. Hos Burke kan man lese hvordan samfunnsutviklingen burde vært ledet!"

HISTORIEN UH GJERNE VIL GLEMME.

I siste halvdel av forrige århundre, utviklet det seg en sterk og nasjonal bevegelse i Norge.

Det liberale borgerskapet og bøndene gikk under ledelse av Venstre til storm mot den svenske kongen og den norske embedsmannsregjeringa. Striden kom politisk etterhvert til å gjelde: Stortingets rett til å kontrollere og velge statsrådene.

Det reaksjonære borgerskapet med embedsmennene i spissen støtta seg på den svenske herskerklassen gjennom unionen. De var i mot parlamentarismen som prinsipp. En styrking av den norske nasjonalforsamlinga var et hardt slag mot svenskekongen og embedsmennenes maktstilling.

Som et mottrekk mot den nasjonalrevolusjonære reisningen planla den norske statsminister Selmer og Sveriges konge et regelrett militærkupp i 1883. Den såkalte Sofiero-planen. For å avvæpne dem som ønsket å gjennomføre parlamentarismen, ble låsene fjernet fra de fleste av den norske hærs gevarer.

Høyrekuppet ble aldri gjennomført. Venstres agiterte og fatta konkrete tiltak for å forsvare forfatninga med våpen i hånd.

Statsminister Selmer måtte gå av. Venstre fikk regjeringsmakta og parlamentarismen seira i Norge i 1884.

Samme Selmer, som altså begikk landsforræderi var en av Høyres stiftere ett år etter. Høyres første landsmøte i 1884 fulgte da også delvis opp. De beklaget, men slo seg til ro med at parlamentarismen var kjempet i gjennom og slo fast at partiet aktivt ville bedre forholdet til Sverige og svenskekongen.

8. oktober 1884 offentliggjorde Høyre sitt første program. De ville "opprettholde unionen med Sverige, at partiet ville.... motsette seg en ytterligere utvidelse av stemmeretten (på den tida hadde bare 1/3 av mennene stemmerett), at det ville forsvare statskirken og den kristelige skole, at partiet var motstandere av jury og vidtdreven kvinneemansipasjon...." (s. 330 i Kaartvedt: Kampen mot parlamentarisme.)

MOT NORSK LØSRIVELSE FRA SVERIGE.

To ganger i perioden 1891 til 1905 måtte Høyre gå (Stang-91 og Hagerup-98) fordi stortingsflertallet gikk mot Høyres ettergivningspolitikk overfor Sverige.

I juli 1882 slo blant annet Yngre Konservatives Forening (i følge Unge Høyres jubileumsskrift fra 1947, en velaktet forløper for deres egen organisasjon) bak et "demonstrasjonstog" til støtte for svenske kongen. Paroler: "Leve kongen", "leve unionen".

I 1892 skreiv Hagerup: "Et blikk på vår politiske utvikling det siste ti-år": "Og uten den (unionen) kan jeg ikke tenke meg Nordens framtid. Unionsoppløsning - bra bare for dem som er bløttet for politisk innsikt og ansvarsfølelse." (Noen som kjenner igjen argumentasjonen fra UH-hold i EEC-kampen!)

Så seint som 1903 fatta Høyres landsmøte vedtak om fortsatt union. ~~Formannen Hagerup gikk av som statsminister igjen i 1005.~~ Han var mot, til tross for at Sverige nettopp hadde slått fast Norges lydrike status, at Norge ensidig skulle bryte unionen. (Se Jostein Nerbovik "Norges Historie 1870 - 1905":)

UH FOR NATO

Unge høyre gikk også beinhardt inn for NATO og står dermed ansvarlig for å ha lagt forholdene til rette for USA-imperialismen til å forverre og øke sin økonomiske, militære og politiske makt i vårt land.

Siden Marshall-hjelpa og NATO-medlemsskapet ble inngått i 1949 har USA styrket og utvidet sin økonomiske utbytting av Norge. I dag eier og kontrollerer amerikansk monopolkapital store og viktige industribedrifter i Norge. I oljesektoren eier de 90% av alle aksjer. Oljeselskapene trekker enorme fortjenester nesten skattefritt ut av Norge. Dette er UH for. I 1958 slo de sogar åpent for amerikansk kapital i norsk industri.

USA har gjennom NATO den reelle militære makta i Norge. NATO's nyutnevnte øverste sjef, general Haig (forøvrig en nær venn og forsvarer av Nixon) og hans menn på Kolsås i Oslo (forrige sjefen der var general Walker som nå er i England og arbeider for å opprette væpnede fascistiske grupper til å bekjempe arbeidere i streik) har bestemmende innflytelse på den USA-vennlige "norske" hærledelsen. Dette er UH for. UH støtta USA og DNA's planer i 1958 om å opprette atomvåpenbaser på norsk jord.

Vi har et kostbart militærapparat som passer som hånd i hanske for USA's globale strategi, men som ikke er bygd for å forsvare et langstrakt kystland, bl.a. en 50mils fiskerigrense. Dette er UH for.

USA har styrka sin politiske innflytelse i Norge. I alle internasjonale fora har Norge så og si alltid vært en servil tjener for USA's imperialistiske utenrikspolitikk. (Jfr. Palestinaresolusjonen i FN)

USA har gjennom NATO utarbeida kupp-planer i Norge mot en eventuell nasjonal eller revolusjonær reisning. Denne planen tillater USA å gripe inn uten godkjenning av norske myndigheter. Planen som har fått navnet McConnell er ikke "kommunistisk oppspinn".

Både New York Times (i 1963) og tidligere justisministeren Jens Haugland har vedgått at planen eksisterer. Den kan bli brukt som den ble brukt i Hellas i 1967.

Unge Høyre har aldri kritisert USA-imperialismen i Norge. Dette er i samsvar med den norske monopolkapitalens interesser, men det er å gi det norske folkets interesser på båten.

NYTT BILLIGSALG AV NORGE.

Alt siden i begynnelsen av 50-åra sloss Unge Høyre for norsk tilslutning til "europatanken". Som eneste politiske ungdomsorganisasjon sto de på storborgerskapets linje helt til slutt. Ja, de jobber enda for fullt medlemskap i kapitalens fellesmarked.

Folk flest husker vel denagogien fra tilhengersida godt, men vi siterer likevel et lite tilfeldig valgt knippe med uttalelser. Fra EKTRA: "På lengre sikt vil Norge kunne bli et slags avansert "utland", dersom vi blir stående utenfor EEC (dette var enda på det tidspunktet da UH kalte en spade for en spade, dvs EEC for EEC, nærmere avstemninga brukte man hekler det for dem mer velklingende navnet EF, det europeiske fellesskap)". "Stiller vi oss utenfor bryter vi et årelangt samarbeid med Storbritannia". "En sekt som FB". "Vi vinner med 60% mot 40%". Denne siste stammer fra Halvor Stenstavold to dager før avstemninga, UH-mann og formann for ungdomsaksjonen for EEC.

Den siste uttalelsen reserverer vi til selveste formann Willock: "Svar JA til trygghet både for landet og for arbeidsplassene. Svar JA til muligheter for å løse sosiale og andre samfunnsmessige oppgaver". Vi hadde nær sagt: Tiltredes på vegne av presidenten i Det Norske Lusteforbund!

Det går en rød - eller mørkeblå - tråd gjennom denne delen av Høyre/Unge Høyres historie. Deres prat om nasjonalt sinnelag er regelrett løgn. De har konsekvent stått på ei linje som er ett forræderi mot det norske folkets nasjonale interesser.

At dette er en bevisst linje kan bevises: Høyre hadde tidligere en formålsparagraf som lød: "Høyre - det nasjonale folkeparti - har til mål..... osv". I dag, etter 1971 er "det nasjonale" kuttet ut, isteden heter det: "Høyre vil fremme et forpliktende nasjonalt og internasjonalt samarbeid". Det betyr NATO, EEC, ECG osv. osv.

Denne endringen i formålsparagrafen bare stadfester formelt det vi tidligere har slått fast - H/UH følger en linje i sin utenrikspolitikk som betyr å kaste den nasjonale sjølråderetten over bord til fordel for en politikk som tener den norske monopolkapitalens interesser i kampen for større marked, billigere arbeidskraft og billigere råstoffer. Kort sagt: i kampen for mer profitt. Politisk betyr det "forpliktende nasjonalt og internasjonalt samarbeid".

Høyre og Unge Høyre - Arbeiderklassens fiende!

Høyres politikk overfor arbeiderklassen har vært prega av to former for taktikk:

1. Beinhard motstand og hets mot alle krav som er reist av arbeiderklassen.
2. Ettergivenhet på enkelte områder, utifra at troen på at det vil undergrave sosialistenes og kommunistenes innflytelse. (Jfr. Det norske Storting av Rolf Danielsen.)

Når arbeiderne i slutten av forrige århundre reiste kravet om allmenn stemmerett, møtte de innbitt motstand fra den norske herskerklassen og Høyre. Reaksjonen brukte all slags argumenter av typen - "Arbeiderne er dumme, uvitende o.l. De mangler den nødvendige dannelsen." Eller som Høyres formann sa det: "Vi må kjempe for de borgere som er i mindretall i mot den tallrike masses tyranni." (Se Hagerups dagbok.)

Etter 1897, da alle menn fikk stemmerett har Høyre på ulike måter forsøkt og klart å endre valglovene slik at arbeiderbevegelsen blei underrepresentert i det borgerlige parlamentet (1906 - 1930). I 1932 blei fattig-understøttede, med UH/H's støtte, fratatt valgbarheten ved kommunevalg.

Høyre var og har alltid sammen med Unge Høyre vært mot arbeidernes streikerett, både formelt og reelt. Fra ca. 1920 av har de sloss for tvungen voldgift. Høyre-regjeringen Lykke, sto bak gjennomføringen og tidligere formann Hambro sa stolt i "Unge Høire" (1951) at den var Høyres fortjeneste. I 1927 sto de bak Tukthusloven, som satte fengsel eller bót er opp til 25 000 kroner, som straff for personer som forsøkte å hindre streikebryteri. I 1921 støtta de og jobba innenfor Samfundshjelpen - en streikebryterorganisasjon beskytta av regjeringen.

I 1931 sloss Hambro og Høyre med Quisling om hvem som hadde æren for at statspolitiet, fullt utsyrt gærdekompanier o.l. blei sendt mot streikende arbeidere i Porsgrunn. DKSF skriver i 1931: "Skal vårt land fortsatt være et fristed for arbeidsky og fremmede eksistenser og profesjonelle oppviglere."

I 20 og 30 åra var forsvaret av "arbeidetsfrihet", dvs. frihet for streikebryteri, en av Unge Høyres merkesaker. (Jfr. Aftenposten). Fra Høires kampparoler i 1933:

- Høire reiste kravet om beskyttelse for arbeidets frihet.
- Høire resiste kravet om statspoliti.
- Høire hevder statens autoritet og borgernes frihet.

I nr.10 1954 skreiv "Unge Høyre" på lederplass at regjeringa burde lovfeste tvungen voldgift. I nr.3 1971 skreiv "Extra" at Streikestøttekomiteen var ulovlig i henhold til norsk lov og burde forbys. Og at medlemmer av komiteen burde ekskluderes av LO!

Mot bedre forhold for arbeiderne!

Høyre og Unge Høyre forsøker å framstille seg som pionerer på sosial-lovgivningens område. Men dette er sjølsagt tull, en bevisst fordreining av virkeligheten. Høyre var veldig skeptisk innstilt til begrensinga av det omfattende småbarnesarbeidet i industrien (husk: billig arbeidskraft) og gikk direkte imot statslig kontroll av at loven om barnearbeid ikke blei omgått av profittjabbende arbeidskjøpere. (Se J.Nerbivik.) Høyre var i mot arbeidernes krav om kortere arbeidstid. De måtte presses til å gå med på 10-timers dagen i 1893, på 8-timers dag etter 1.verdenskrig. Da 42 timersuke blei kjempa gjennom skreiv "Unge Høire" på lederplass - ok, det er greit, men da må arbeiderne må nå bli flinkere til å jobbe skift!;??. Ellers ville jo kapitalistenes maskiner stå til ingen nytte.

Unge Høyres sosiale filosofi kommer tydelig fram i landsmøtebeslutningen i 1933. "Landsmøte", stårdet i UH's jubileumsskrift, "kom til å stå som en milepel i forbundets historie, fordi det på dette landsmøte ble fattet beslutninger som pekte ut over øyeblikket!"

Punkt I i vedtaket lyder: Samfunnet glir ut i sosialistisk retning pga.

c) overdrevne humane reformer, utvidet gratistteri og vidtgående sosiale lovgivning,, men som også skaper et amoralsk skråplan for andre ved å nedsette ansvarsfølelsen

UH's politiske grunnsyn uttrykkes i punkt III: Den sosiale lovgivning må dog aldri strekke seg lenger enn hensynet til næringslivets yte -og konkurranse evne, i det den elleers fører til sosial nedgang.

Mens de velfødde borgerbarna holdt skåltaler over dette "perspektiv-rike" program, opplevde den norske arbeiderklassen en av sine hardeste tider. Over 33% av de fagorganiserte var arbeidsløse (dvs. enda mer blant de uorganiserte og ungdom). Over hver tredje arbeider kunne ikke få jobb for å brødfø seg sjøl som familie. Mens monopolene styrka seg på krisa, fikk de arbeidsløse matlapper på forsorgen. Regjeringa innførte et tak på maten de kunne få. Helsedirektoratet fastslo at maten var for dårlig, og for kalorifattig.

Altså - i en sånn situasjon snakker bevarerne av den "menneskelig frihet" om de "overdrevne humane reformer". Eller: "Intet av alt radikalerne foreslår (av arbeidsløshetsstrygd o.l.) kan gjennomføres uten ved å ta penger til det fra de private for å anvende dem gjennom politiske organer. Det er just her grunnanskuelene tørner sammen. Høire tror at pengene trives best i borgernes egne lommer....." (se Nordland: "Høyre og arbeidsløsheten" 1935 Utgitt av Høyres centralstyre 1935.)

Unge Høyre idag - en borgerorganisasjon!

Unge Høyre har, som vi alle veit, ikke endret en tøddel på sin politikk overfor arbeiderkassen de siste år. Dagbladet gir 22/5 - 59 en karakteristikk av UH/H's politikk på den tida:

- Høyre er mot barnetrygd.
- Høyre er mot matvaresubsidier.
- Høyre er mot boligstøtte.
- Høyre er mot arbeidsløshetsstrygd for sesongløse.

Som en kontrast, men mest for moro skyld siterer vi et avsnitt fra Høyres program under overskriften "70-årenes utfordring."

"Høyre vil arbeide for et samfunn som gir den enkelte videst mulig råderom for evner, initiativ og ansvarsfølelse, og rikest mulig plass for personlig livsutfoldelse på alle områder. Skal dette bli mulig må vi bygge på samarbeid og gjensidig tillit og hver enkelt må føle at felleskapet kaller på hennes og hans medarbeiderskap og ansvar." (Våre understrekninger.)

Ganske stort gap mellom svada og virkelighet her ja.

I 1974 har UH+H angrepet arbeiderklassen på bl.a. følgende saker:

- Som en del av monopolborgerskapet har de gått direkte til angrep på folks levestandard, reallønna har gått ned de siste åra, mens de store konsernernes profitt sjelden har vært større.
- De går inn for Skånland-utvalget, innstilling for samarbeid mellom NAF, LO og staten, som betyr i følge Høyres brosjyre "å drøfte de økono-

miske virkninger av lønnsoppgjøret med sikte på å nå fram til rammer for oppgjørene i samsvar med de realøkonomiske muligheter." Disse mulighetene er det selvsagte herskerklassen som definerer.

- De går inn for klasseloven tvungen voldgift i allø harde streiker. I praksis er dette å undergrave streikeretten fullstendig, en rett som er en del av de borgerlige-demokratiske rettighetersom arbeiderklassen har tilkjempa seg og som også UH/H støtter i ord. De mener : "JO visst er det lov å streike bare dere ikke gjør det."

- De går i mot folkekravet om å fjerne moms på matvarer. Tidligere UH formann Thynning hadde følgende hovedbegrunnelse på Stortinget 2/12 - 74: "..... ikke å ha moms på matvarer betyr en ytterligere stimulering av kjøttforbruket på bekostning av vegetabiliske produkter."Thynnings klønete og komiske forsøk på å dekke forsvaret av den usosiale virkningen av moms, bak snakk om vegetabiliske produkter, sier en del om Thynning og en masse om Unge Høyres tillitsmenn.

-UH har så godt de kan sloss mot støtteresolusjon i NGS til streikende arbeidere. De har gått i mot resolusjonen "Bort med all matmoms." De har gått imot alle resolusjoner som peker på interessefellesskapet mellom elever og arbeidere og forsøk på å styrke enheten mellom disse to gruppene. YLI's arbeid forsøker de å sabotere ved å melde skoler ut av organisasjonen.

-Unge høyre og Høyre har så vidt vi vet overhodet ingen faglige tillitsmenn. Den norske arbeiderklassen har for lengst skjont hvilke interesser Høyre-folk tjener.

UH støtter altså ikke opp om noen av de krava som arbeiderklassen sloss for. De har i steden "funnet opp" en vidunder medisin som de kaller "selveierdemokratiet" arbeiderne -eller i mer korrekt UH-språk, lønnstagere, ansatte, sysselsatte osv. -innflytelse, bedre kår og lignende

Skjønt finni opp og finni opp, fadderen til den norske varianten av selveierdemokrati er tidligere banksjef og formann i Den norske bankforening + innehaver av diverse styreverv i monopolbedrifter, Sjur Lindebrække.

Lenin hevda at ettpundsaksjen la grunnlaget for det britiske imperiet. Lindebrække og UH har også innsett at mange bekker små kan bli grunnlaget for en stor investering. Gi konfirmantene en aksje og kapitaldemokratisør Norge. La alle arbeiderne kjøpe en aksje og vips - Norge blir et land med hverken kapitalister eller arbeidere - bare aksjeister.

Denne politikken har to oppgaver:

1.) åtilsløre de reelle eksisterende maktforholdene med en slags: "Men vi er jo alle aksjeeiere"-ideologi.

2.) Akkumulering av kapital. Monopol-kapitalen jakter vilt på profitt og etter å sentralisere og konsentrere kapitalen på

få hender. For å klare dette, i et land der det arbeidende folket har organisert seg til kamp mot dette jaget, er det stadig mer maktpåliggende for borgerskapet å dekke over sitt maktgrunnlag og sin reelle politikk. Parolen om "selveierdemokratiet" er et viktig ledd i denne taktikken.

I Bergens Privatbank, der Lindebrække sitter, er det ca. 20 000 aksjonærer. De 10 000 minste av "selveierdemokratene" til Lindebrække (og UH) har 6 % av aksjene tilsammen. De 90 største har 30% av aksjene. Det er selvsagt de 90 største, og de aller største av dem igjen som har makta, som disponerer over all aksjekapitalen og bestemmer hvor pengene skal investeres o.l. Eller kan Lindebrække og UH fortelle oss når de 20 000 var med på å bestemme bankens disposisjoner? I så fall må de ha leid Brann stadion for å få plass til alle. Og tross alt, UH vil vel ikke forsøke å innbille folk det!

Nei, UH's politikk tjener de få som sitter bak lukkede dører og bestemmer hvor bedrifter skal ligge, hvilke bedrifter som skal nedlegges, hvor folk skal bo osv.

Når de snakker til vanlige ungdommer forsøker de å skjule sine hensikter. Men når de uttaler seg til sine klassefeller kommer det klart fram.

Når Morgenbladet den 28/3-1970 spør formannen i UH Hans Svelland - hva med utformingen av næringspolitikken? -svarer han:

"I samarbeid med bankfolk (banksjefer vår anm.) legger vi snart fram et bankpolitisk program som skulle interessere Høyre, bankene og velgerne"

Unge Høyre hevder at arbeiderklassen ikke finnes, og monopolkapitalen bare en morsom (om ikke helt ufarlig) tankekonstruksjon oppe i venstre-ekstremistenes hoder.

Deres propaganderte bilde av samfunnet kan sammenlignes med en stige hvor det er noen som sitter på toppen og andre på bunnen, men hvor det er kort avstand mellom trinnene slik at det er lett å dete ned og lett å komme opp.

Dvs. den frie konkurransen mellom frie individer avgjør hvem som sitter på de øverste trinnene (Det eneste som hindrer denne konkurransen er formynderstaten. NEI TIL FORMYNDERSTATEN- merket er forøvrig lagd av en UH-forening og reklamert for i hvert nummer av EXTRA.) Konsekvensen blir at de som sitter på toppen av stigen fortjener det.

Denne myten om den frie konkurransen, mellom enkeltindivider er en viktig del av borgerskapets forsøk på å tilsløre makt- og klasseforholdene. Den søker å begrunne all sosial ulikhet med personlig fortjeneste, eller med "enhver ligger som en selv har redet"-snakk.

Myten har tre konsekvenser:

1.) Forsøk på å ødlegge arbeiderklassens selvtillit. UHs

linje betyr jo i praksis at har du problemer med å få betalt husleie, så er det din egen feil, du har ikke strukket til i den likeverdige konkurransen.

2.) Et forsøk på å få arbeiderklassen til å knive seg i mellom for å komme et hakk høyere opp, dvs. splitte klassens kamp mot borgerskapet.

3.) Et forsøk på å få folk til å godta samfunnet sånn som det er, å lukke øynene for klasseskillet og undertrykkinga. Alt er jo et resultat av personlige meritter likevel

Konklusjon: Det som er viktig å spikre fast er at UH er en borgerlig klasseorganisasjon, som på den ene sida forsøker å dekke over klassemotsetningene, men som på den andre sida fører en innbitt kamp mot arbeiderklassen og folket.

UH OG SKOLEKAMPEN -EN STUDIE I SVIK OG TAKTIKKERI.

Elevbevegelsen har gjennomgått en rivende utvikling det siste ti-års For å være en gruppe som staten kunne skalte og valte med som de ville har elovene i større og større grad tatt opp kampen mot angrepene fra regjering og stat.

Elevbevegelsen har vokst i styrke og bredde. Der første gang i Norges historie at elever i den høyere skolen i titusenvís har streika og demonstrert for egne krav.

Men denne utviklinga har ikke skjedd av seg sjøl. Metoden for å mobilisere massene på ei kamplinje har vokst fram gjennom kamp mot defaitisme, halehengspolitik og annen opprotunisme - og den har vokst fram gjennom kamp mot elevenes fiender: staten og Unge Høyre. At staten har spilt denne rollen er sjølsagt, at UNge Høyre også har gjort det er like sjølsagt.

Som herskerklassens representanter på skolene har de konsekvent gått imot elevenes interesser.

1. I begynnelsen av 60-åra, da UH var den eneste politiske ungdomsorganisasjonen med noe aktivitet å snakke om gjorde de ingenting for å reise elevers kamp. Tvert imot dens rolle var å spre en kombinasjon av anti-kommunisme og en "politikk er noe for eksperter og skravlebøtter"-ideologi.

2. Slutten av 60-åra, da UH satt med makta i NGS, kan vi kalle for "hotellorgienes" tid. For penger som elevene hadde trengt i kampen, hadde UH store nachspiel, a'la DKSF i Studentersamfunnet i Oslo. De hetset mot og forsøkte på alle måter å hindre den voksende elevbevegelsen mot rasjonalisering og normerte prøver å vokse seg sterk.

3. I 1972, da UH var trengt tilbake fra NGS-ledelsen, fatta det progressive flertallet på landsmøte et vedtak som slo fast at NGS skulle kastes inn på folkets side mot imperialistenes fellesmarked. Samtidig blei jobbinga for en aktivisering av grunnplanet og en demokratisering av NGS blei stilt som en viktig oppgave.

Hva gjør UH da?. De oppfordrer skolene til å melde seg ut av NGS (Nr 6 1972 av EXERA) og inn i UH's underbruk Gymnasiastenes fellesorganisasjon (GFO). Men kampen for GFO blei en fiasko. Svært, svært få skoler slutta opp. De fikk stort sett bare organisatorisk støtte fra ny-nazister. Elevene støtta sjølsagt ikke dette splittelsesforsøket.

4. Denne perioden kan vi kalle den "liberale maske" perioden. UH ligger svært lavt i løypa. Elevbevegelsen er oppe i store kamper mot Gymnasloven og 30t-uka. UH henger seg på, vifter litt med arma, men gjør ikke så mye skade. De er stort sett ikke sterke nok til det.

5. Det er den perioden vi er inne i nå. Elevbevegelsen har vært ute i store kamper mot statsbudsjettet, som konkret resulterte i høyere stipender og større bevilgninger til nynorske lærebøker. Men kravene blei langt fra innfridd. Årsaken til det var i stor grad UH's sabotasje, deres angrep på NGS, deres angrep på kampen og krava. At UH åpent står fram med en slik politikk er et tegn på at de har styrket seg.

I forbindelse med statsbudsjettkampen rykka UH sentralt ut med en løpeseddel som kort og grit slo fast at de aktivt ville motarbeide elevkampen. Hva har så UH å stille i stedet. Jo - "Unge Høyre går inn for at Bratteli's nedskjæring av rammetimetallet avvises." UH går altså både i mot Bratteli og NGS. I stedet går de inn for "feks 112 rammetimer, det er jo ikke så ille for det har Lars Buer sagt" (han er byråkrat i KUD) Denne uttalelsen falt på en konferanse med de politiske ungdomsorganisasjoner like før aksjonsdagen den 13. november.

UH går inn for at utbygging av videregående skoler for en større del av ungdommen prioriteres framfor økning av timetallet "Dette er taktisk utspill for å splitte kampen, et forsøk på å få velmenende elever til å vakle - for hvem er ikke for utbygging av skoleverket. "UH går inn for at borteboerstipendet minimum må holde følge med prisstigningen." UH går følgelig i mot at elevene skal få kompensasjon for senka levestandard, det er "urealistiske" krav. "UH går inn for at behovsprøvet stipend gis en rimelig økning". Dett kravet kan også Gjerde skrive under på. De er bevisst upresise - rimelig økning, hva er det?

"UH går inn for at det ydes støtte til utgivelse av lærebøker på nynorsk! Hvilket revolusjonerende krav. Alle partier på Stortinget har sagt det samme i mange år. Poenget er - hvor mye skal staten bevilge? UH har følgelig ikke kritisert Høyre for støtten til DNA's tilleggsbevilgning på bare 200000 kroner, noen prosenter av NGS sitt krav. (UH er prega av en sterk ny-norsk fiendtlig historie. De har vært "rigsspraakets" eller danskens talsmenn i ungdomsmassen. I 50-åra da målbevegelsen sto svakt, kjørte de fram sin egentlige politikk. Avisen "Unge Høire" var full av artikler om "Terror i sprogutviklingen."

ALT ER BRA-BARE DET IKKE ER AKSJONER.

Til slutt på løpeseddelen står det: "Unge Høyre oppfordrer alle gymnasiaster til å støtte en ansvarlig protestholdning fra NGS overfor Bratteli's budsjettforslag." Å hindre at elevene aksjonerte kraftig, var UH's hovedoppgave i statsbudsjettkampen.

I oppsummeringa av aksjonene, i EXTRA nr. 14, står det følgelig ikke et ord om at kampen bar resultater, at regjeringa blei tvunget til å

heve stipendiesatsene to ganger, at elevenes kår blei bedra.

Nei, UH er opptatt av helt andre ting. I en stor oppslått artikkel jubler de over at "bare" 60 gymnaser var i streik. De jubler over at elevene ikke kjempa hardere. Dette er UH's almenne linja overfor elevbevegelsen, å kritisere krava, og kritisere kampen og hindre all aktivitet der de kan.

I Oslo Elevutvalg sitter UH, eller de moderate, som UH ynder å kalle de, med hele styret. Styret blei valgt på et forpliktende arbeidsprogram, som bla. gikk på følgende saker:

- Arbeidsopplegg for elevenes økonomiske kår, dvs. ? "Skolene skal danne aksjonskomiteer innen 25. Oktober

- EU skal lage diskusjonsopplegg på st.budsj. og dette skal diskuteres på alle skoler.

- Aksjonsuke skal arrangeres 11-16 oktober.

- Tilleggsforslag på generalforsamlinga som blei vedtatt: "EU-styret skal gi ut en pressenelding som tar opp kravene til st.budsj. og sier at EU aktivt vil støtte NGS' aksjon mot st.budsj.

- EU skal arrangere en aksjonsuke 18-22 november, som tar opp innføringa av Mønsterplanen på ungdomsskolen. EU skal lage handlingsopplegg for aksjonskomiteene på skolene og diskusjonsopplegg.

Ingen av disse sakene gjorde de noe med. Vi gjentar-ingen av disse sakene gjorde UH's valgte representanter noe med. 10 osloskoler streika. Et bra resultat, ettersom "ledelsen" jobba for å hindre all aktivitet. Andre steder (bla Bodø) har de kuppet basisgruppa. Men det gikk ikke lenge. De blei raskt kasta av elever som sto for kamplinja. Bra.

På skoler (Bla Flakkefjord) har de valgt delegater til Gymnasutvalgs-møte uten overhodet å spørre og informere elevene.

På Lillestrøm satt UH-folk på NGS-papirer, dvs.-på helt diktatorisk måte holdt de elevene uvitende om NGS' planer.

I Sogndal holdt de helt kjeft da aktivister blei trua med utvisning, og nekta og ta det opp i klassene til diskusjon.

Ei planlagt og diskutert linje som UH har er på best mulig måte å sabotere almannamøtene med dagsordendebatt, flisespikkeri og bråk.

PAMPEVELDE OG BYRÅKRATI

UH's taktikk når de er svake er altså å kline seg opp til elevbevegelsen og de krava den stiller. Forsøker å vinne innpass gjennom å være "nesten" enige i krava. Å smigre seg inn på aktivistene (Stanghelle-metoden kan vi kalle den-St.helle er UH'er å medlem av NGS-ledelsen.) samtidig som de står for en rabiatt anti-kommunisme.

Når de står sterkt forsøker de direkte å kvæle kampen for elevenes interesser (Jfr. igjen NGS før, EU i Oslo og diverse elevrådsstyrer rundt om) De gjør ikke noe mer enn hva som er absolutt nødvendig i et forsøk på å bevare posisjonene for seg.

På grunn av sin klassetilhørighet må UH gå i mot at elevene kjemper for sine interesser og får innfridd sine krav. Kravene retter seg jo mot de som UH forsvarer - storkapitalen og dens stat. For herskerklassen er det farlig, både på kort og lang sikt, at gymnasiaster organiserer seg til kamp for egne interesser. Elevene vil forstå at kamp nytter, at sanla er vi sterke, hvem som er venn og hvem som er fiende. Derfor går UH mot en demoktatisering av NGS, i mot et aktivt grunnplan. Eks: UH var i mot opprettelsen av basisgrupper. P.K. Foss sa: "Etter hvert vil også basisgruppene skille seg ut som aktivistiske elitetropper overfor den store masse av elever" (EXTRA). For dem er det bedre med en panpeorganisasjon, hvor ledelsen forhandler over hodene på elevene, samtidig som de vil passivisere grunnplanet.

UH PLANLEGGER REINT FLERTALLS-KUPP PÅ NGS' LANDSMØTE.

Borgerskapet innafor elevbevegelsen ønsker makta over interesseorganisasjonen vår. De går grundig til verks og er på frangang.

Avisa "demokraten" avslørte for ei tid sida at UH registrerte og arkiverte sine politiske motstandere. Sønn begynner Fredrikstad-avisas reportasje: UH driver systematisk og sentralt ledet registrering av ikke-konservative elevrådsformenn ved samtlige gymnas i hele landet. I all stillhet har UH's Landsforbund bedt sine kontakter om på et fastsatt skjema å oppgi elevrådsformannens partitilhørighet - eller om ikke det er mulig - vedkommendes politiske farge. Avisen har så fotostat-kopi av UH's hefte "Skoleinform" hvor dette står.

Dette er Libertas-metoder og hører ikke hjemme i elevbevegelsen. Men UH beklager ikke det som har skjedd - tvert i mot - de forsvarer hardt sine metoder (EXTRA nr 14) og går heller til angrep på de som offentliggjorde registreringen.

UH er sterkere enn for noen år sida. Men som alle reaksjonære er de papirtigre - når kampen skjerper seg vil de bli avslørt som de representanter for fienden de er i elevbevegelsen. La oss jobbe for at vi kan kalle 1975 for året da "UH spratt opp som en løve og fåalt ned som en skinnfell".

UNGE HØYRE MOT KVINNENS FRIGJØRING .

Kvinnebevegelsen fikk sitt første gjennombrudd i Norge fra 1880-åras begynnelse. Kvinnebevegelsens oppblomstring hadde nær sammenheng med den borgerlig-nasjonale revolusjonen på denne tida - som førte til innføringa av parlamentarismen i 1884. Nesten alle kvinnesakskvinnene var borgerlige feminister - knytta til partiet Venstre. I brennpunkt for kvinnekampen i første fase (1884 - 1913) sto spørsmålet om kvinnestemmeretten.

Då Venstre i 1884 kom til makta, var stemmerettsutvidelse en av de første reformene partiet gjennomførte. Kvinnene blei likevel holdt utafor. Høyre var mot enhver stemmerettsutvidelse - både for menn og kvinner. I 1890 blei det igjen i Stortinget diskutert alminnelig mannsstemmerett. Høyres statsminister Emil Stang uttalte at nå hadde man snart sunket så dypt at "både fruentimmer og børn" fikk stemmerett. I konstitusjonskomiteen som behandlet de første grunnlovsforslag om kvinnestemmerett stente alle høyremenn imot. De uttalte i sin begrunnelse at forskjellen mellom mann og kvinne burde oppretholdes, eller til og med utvides.

Biskop Heuch som hadde sittet i Høyres sentralstyre, var Høyres mest reaksjonære kvinnefiendtlige talsmann når spørsmålet om kvinnestemmerett blei diskutert i Stortinget samme år. En venstrerepresentant hadde i debatten talt om at det hele dreier seg om å gi stemmerett til "vår mor, til våre hustruer, til våre døtre." Til dette repliserer Heuch: "Nuvel, mine herrer, tenk på dette, at det hadde vært eders mor som i kraft av stemmerett og valgrett hadde deltatt her i Stortinget i går i debatten om konsulentenes avlønning. Tenk eder den ærverdige med sin stakkels fistelstemme utbre sig med all den iver og fanatisme som lett kriper kvinnen, om hvorvidt det var rimelig å beholde konsulatene i Wien og Rom! Er jeg den eneste som hadde flydd i redsel fra salen, hvis hvis noen tenker sig sin mor i en sådan situasjon?" Kvinnefiendligheten måtte stikke dypt når alle Høyres stortingsfolk igjen stente mot enhver utvidelse av kvinnestemmeretten i 1890.

Den konservative pressa beskylte kvinnesakskvinnene for å ha fått seg en mann eller på annen måte å ha kommet på kant med livet og at de derfor er blitt kasta ut i fanatisme og bitterhet. Når reaksjonen mot kvinnebevegelsen for alvor satte inn i 90-åra (med støtte av en god del reaksjonære kvinner), fyrte de konservative opp under kjelene og framhevet det romantiske kvinnesynet.

I 1893 kom et nytt forslag om inntektsbegrensa kvinnestemmerett opp i Stortinget. Alle Høyre-folk stemte imot.

I 1895 kom et liknende forslag opp igjen. Høyre stente imot. Men historias utvikling ksn ingen stoppe. Før eller seinere måtte de reaksjonære skifte taktikk - både på grunn av press fra kvinnebevegelsen og press fra egne rekker og Høyrekvinnene sjøt.

I 1901 stemte flesteparten av Høyres stortingsmenn i Odelstinget for inntektsbegrensa kommunal stemmerett for kvinner. Årsaken til Høyres kuvending var et taktisk steg for å hindre almuen kommunal stemmerett for menn. Dette pekte blant annet venstre-politikerne på. Men da Lagtinget i 1901 forkasta Odelstingets beslutning, foretok Høyre en ny kuvending tilbake til det gamle standpunktet. Da Odelstinget på nytt behandla forslaget stemte hele Høyres stortingsgruppe mot det forslaget, det overveiende flertallet av Høyres stortingsgruppe hadde stemt for bare noen dager i forveien.

Opportunisme er sannelig en borgerlig last- om den så befinner seg i eller utafør arbeiderbevegelsen! Forslaget blei likevel vedtatt pga. at Høyre ikke hadde nok folk i Stortinget til å hindre det.

Det er nå klart at stemmerett for kvinnene også til Stortingsvalg før eller seinere må tvinge seg igjennom. Høyre følger motsrebende med og deler seg i en venstre og en høyre-fløy på spørsmålet om videre utvidelse av kvinnestemmeretten. Prinsipielt er de motstadvne av almen stemmerett. Men til slutt må de gi etter ... i 1913 blir almindelig stemmerett for kvinner i stortingsvalgene enstemming vedtatt av Stortinget.

Særbeskyttelse av kvinner i industrien.

De kvinnelige industriarbeiderne har alltiå vært den del av arbeid erklassen som har blitt hardest utbytta - dårlig lønn og arbeidsvil-kår. I tillegg har kvinnelige arbeidere ofte store forplikteler i hjemmet med barn, reingjorlig og matlagning.

Etter århundreskiftet krevde det overveiende flertall av arbeider- kvinner særbeskyttelse i industrien. Dette gjaldt spessielt kvinnene i tekstil og bekledningsiindustrien. Her var kvinnene i absolutt fler-tall på arbeidsplassen, lønnsforholda var spessielt dårlige og organi-sasjonsprosentsen var meget lav. Feministene i Norsk Kvinnesaksforenig gikk imot særbeskyttelse av kvinnene fordi dette ville hindre "den frie konkuransen mellom kvinne og mann." (Også et mindretall arbeider- kvinner gikk imot særbeskyttelse) Høyre fulgte opp feministenes lin-je, argumenterte og stemte konsekvent mot særbeskyttelse for kvinner.

Høyre og barnelovene.

For en ugift kvinne fra arbeiderklassen har det alltid betydd en vold-dsom påkjennning å få barn. Mange har bukka under og er blitt kasta ut i alkoholisme og prostitusjon. Vi veit idag hvordan abortloven fung-erer som en klasselov. (Høyre stente sjølsagt enstemmig imot selv-bestemt abort) og hvor vanskelig sosialt en ugift mor får det.

Ø
Situasjonen i forrige århundre var sjølsagt enda verre. Ugifte mødre blei utsatt for ei voldsom moralsk fordømming. Ofte mista de arbeidet. Faren slapp som regel nesten fri. I 1883 foreslo to Venstreprester (!) at farens bidrag skulle økes noe og at faren skulle betale barselsengen og at det skulle sørges for at betaling virkelig kom inn fra det offentlige. Stortinget vedtok dette, men Høyre-regjeringa nekta sanksjon. Høyre forsøkte systematisk å hindre at ugifte mødre fikk flere rettigheter. De ville nemlig stoppe "umoralske utskielser". Høyre var f.eks. imot at "uekte" barn skulle få navn- og arverett etter faren. Konservativt aviser hevda at med de nye lovene ville umoralske kvinner gjøre det til en levevei å føde barn utafor ekteskap.

Vertinnekorps.

Unge Høyre fortsatte sine politiske fedres fotspor. Da UH oppretta diskusjonsgrupper etter sitt førstelandsmøte, blei damer utelatt, de fikk isteden en egen liten kosegruppe. (Se UH's historie 1939). På alle sine landsmøter har de hatt vertinnekorps- på landsmøtet på Geilo i 1969 f.eks. var det i følge Aftenpostens oppstilte reportasje 15 jenter med i dette korpset. Deres oppgave var å bistå landsmøtet med matlaging, vasking + gjøre det koselig for de dresskleddene menn. I 50-åra var "Unge Høire" full av "Nytt på motefronten", d.v.s. råd om hvordan damer burde være kledd.

Motarbeider kvinnekampen.

De har i 50 år kjempet mot kvinnekrevet om sjølbestemt abort. Etter press fra enkelte UH-medlemmer og lag (Oslo UH) har de gått innfor at stortinget skal innfri kravet, men de har sjølsagt ikke gjort noe for å drive kampen framover. Unge Høyre som organisasjon derimot er IMOT sjølbestemt abort. Eller som formann P.K. Foss sier i Extra på avar til Kristelig Folkepartis Ungdom: "UH går ikke inn for en liberalisering av nåværende abortpraksis."

UH motarbeider aktivt den ledende kvinneorganisasjonen Kvinnefronten.

DKSF stemte mot et resolusjonsforslag i DNS som krevde flere daghjemsplasser.

UH sier i en uttalelse 17/3-71 at de er for "en finansiering av daghjemsplassene som minsker kommunens andel av driftsutgiftene." D.v.s. i konsekvens betyr dette at det ikke er samfunnets og kommunenes oppgave å bygge og drive daghjemsplasser - det får foreldra sjøl betale. Og gjett to ganger hvem som har råd til å betale det?

Weekend-kurs - et viktig ledd i kvinnekampen.

Men likevel forsøker UH å hoppe på kvinnebevegelsen, fordi at en åpent kvinnefiendtlig politikk ville føre til isolering i dag. Deres resept er: Mentalitetsforandring. I løpeseddelen "Har kvinner noen plass i Unge Høyre?" er det viktigste "Husk å få med flere piker på weekend-kurs!"

At UH-medlemmer samtidig går med mannemerker gjør det enda lettere å slå fast at lefling med kvinnebevegelsen er TOMT SNAKK.

I en brosjyre: "Unge Høyre- valgfrihet for deg og meg" (sterk tittel eller hva!) står som punkt nr.20, eller nest sist, den fantastisk lite konkrete og forpliktende setningen: "Vi må arbeide for likestilling mellom kjønnene". Det er alt som står om kvinnens store kamp for frigjøring i den brosjyra.

UH's rolle i kvinnekampen er klar - å forsøke å føre kampen på avveier, bort fra konkrete krav og aksjoner over til meningsløst snakk og en "week-end tår her og en week-end-tur der" linje.

Som en liten konklusjon-i UH's landsstyre sitter det hele en, muligens to jenter.

UNGE HØYRE OG IMPERIALISMEN

Forholdet til imperialismen og de undertrykte folk og nasjoner er også et mørkt kapittel i de ung-reaksjonæres historie. For ikke å gjøre historia for lang starter vi med tida etter krigen.

I "Unge Høyre" nr 1 1954 står det med sterke typer: "Norge kunne hatt koloni i Vest-Afrika. Men myndighetene ville ikke. Bør saken taes opp igjen?" Under et bilde som illustrerer artikkelen står det om de svarte i dagens Angola "Potensielle norske statsborgere?"

Videre: "Norge bør sende forespørsel til den portugisiske regjering", "det er sundt klima der". Slik at nordmenn med tuberkulose og gikt lett kan bli helbredet der. Artikkelen avslutter med: "Koloni-eller ikke koloni-det som kunne være er å opprette sanatorier." Om det utfattige og kolonialt og foydalt utbytta folket i Indonesia skriver "Unge Høire" i nr. 11 1954: Mennesker (de som dør av sult-vår anm.) hvis mål ikke er bare fyriske materielle goder, men like meget etiske og estetiske verdier..

Daværende nestformann i UH, Otto Lyng skriver i reisebrev i nr. 30 1954: Singapore-en malerisk blanding av rikdom og nød. Tidligere styremedlem nå ultrareaksjonær fabrikkjeeier: Alf R. Bjerke skriver i nr. 12-1954: Norsk initiativ bærer frukter (dvs-kapital-vår anm.) La oss få fire ganger så mange Skandinaver hit ned" Klimaet er så bra. I nr 31-1954 går de imot at koloniene i Afrika skal få selvstyre. ("det krever jo et vist dannelsesnivå") Til spørsmål om afrikanerne skal få de samme borgelige rettigheter som den hvite undertrykker minoritetene i Sør-Afrika svarer UH. "Skal alle, både stenaldermennesker og det opplyste mennesket (kolonistatene-vår anm.) ha stemmerett og adgang til nasjonal-forsamlingen. Skal man gi seg til å blande rasene? Skal man gjennomføre likestilling?" De har konsekvent støttet all imperialisme. De støttet Frankrike mot Vietnams folk, de støttet Frankrike i den Algioske frigjøringskrigen. De gikk imot Islands utvidelse av fiskerigrensa.

UNGE HØYRE STØTTA FOLKEMORD I VIETNAM

Og de har varmt stått bak alle USA's forbrytelser. Bl.a. deres kupp i Colombaa 1954, deres invasjon i San Domingo i 1965 og sist, men ikke minst USA's folkemord i Vietnam. De har aldri på prinsipielt grunnlag gått i mot eller kritisert USA. Terror bombing (USA har tilsammen sluppet en bombe mengde som tilsvarer en Hiroshima-bombe over hele landet hver sjette dag i sju år!) mot mennesker, sjukehus, skoler og vanndiker har aldri blitt kritisert-de har bare som terror hatt negative innvendinger mot Nixons politikk fordi metoden har vist seg lite hensiksmessig i kampen for totalt å beseire det vietnamesiske folk.

Grorud Unge Høyre fattet den 23/1-1969 en resolusjon (helt i tråd med resten av UH politikk-men denne var litt mer rett på sak) Hvor det het: Grorud Unge Høyre støtter det syd-vietnamesiske folk og USA's målsetting og Johnsons linje (det bombing-vår anm.) er edn eneste som kan stoppe den kommunistiske infiltrasjon i Syd Øst-Asia. GUH tar avstand fra den urettferdige og ensidige Hat-Amerika kampanjen"

10/2-1968-"Oslo Unge Høyre mener det ville være uklokt å stande bombing av Nord Vietnam....."

Hykleriet står fullt ut-når Unge høyre formann Dahl 19/12-1969 sier "for-såvidt som vi tar prinsipielt avstand fra krig"

TAKK USA

En løpeseddel som ble utgitt av Østre Aker Unge Høyre i desember 1974. (NB: denne løpeseddel har ikke blitt kritisert av UH sentralt):

"Det er på tide at USA's mangeårige innsats nå blir æret og annerkjent som en av historiens mest fredsbevarende politiske retninger. Norge bør være med på en samstemmig takk til USA!

- Vi takker USA for dets vilje til å forsvare land som trues av diktaturer.
- Vi takker USA for Marshall-hjelpen og militærhjelpen.
- Vi takker USA for å ha vært, og fremdeles er, mange lands grunnlag og garant

for fred, framgang og frihet

7-Vi takker USA for arbeidet mot en politisk og militær avspenning på urealistisk grunnlag.

-Vi takker USA for det amerikanske folks velmente forsøk på å oppfylle FN-pakten, deres idealer og målsetting"

Hovedparolen er : "Med USA for frihet-Takk USA." Underparol~~er~~ er: "Aldri har så mange kritisert USA for så lite."

UH som organisasjon gikk i mot kuppet i Chile, selv om enkelte medlemmer og lag støtter fascistjuntaen, men hva har UH gjort for å reise en bred opinion mot Chilejuntaen? Ingen ting. Har de angrepet de som sto bak oberstene, USA-imperialismen med CIA og Kissinger i spissen? Nei og atter nei. Deres motsstand er en motstand i ord. Det gjør det berettiget å spørre - er den ærlig ment?

UNGE HØYRE OG FASCISME.

De reaksjonære kreftenes holdning til fascismen og nazismen i 20-30 åra er en komplisert sak. Innafor Høyre fantes det ~~relativt~~ hederlige anti-fascister også i ledelsen. Men som helhet er det korrekt å slå fast at Høyre og UH hadde et avventende, til tider positivt forhold til fascismen. Særlig før Nasjonal Samling ble stiftet i 1933. Da vendte Høyre seg mot disse kreftene, mye pga. at NS representerte en trussel mot deres velgeroppslutning, som ALP gjør det i dag.

Første gang UH tok Hitler's og Mussolinis fascisme opp til alvorlig debatt var den 23. oktober 1923, da fullmektig Hoff holdt foredrag i UH's diskusjonsklubb (her hadde damer i følge vedtektene ikke adgang). Referatet står i UH's egen historie fra 1939 s. 20.: "Videre omtalte foredragsholderen den italienske fascisme og den nasjonal-sosialistiske (Hitlers) bevegelse i Bayern (Nazismen hadde enda ikke kommet til makta).. og påpekte disse bevegelses opprinnelse og program som dog ikke hadde evnet å oppstille noget forfatningssystem tjenlig til avløsning av parlamentarismen. Et diktatur er ingen forfatning, men kun en nødutvei, et intervensjonsmiddel." Hoff's invendinger gikk som vi ser ikke mot fascismen, men mot fascistenes manglende evner til å finne forfatningsmessige alternativer.

REDAKTØR OG FASCIST.

I 1926 holdt Aftenpostens redaktør Frøis Frøiland en foredragsrekke i UH over emnet: "Mussolini og det nye Italia" Referatet fra foredraget har vi i ikke funnet, men som redaktørskrev han bla.: "Når tiden er inne, vil et nytt politisk system også feie parlamentarismen væk. Den har ikke hatt noen lang levetid.." (1. april 1924). Og 2. mai 1925: "...vor tid savner 'manden', den ene, den villende." Tidligere, 1 nov. 1924 hilste han mussolinis seier velkommen.

I en leder 1. April 1924 heter det: "Når tiden er inne, vil et nytt politisk system også feie parlamentarismen væk. Den har ikke hatt nogen lang levetid...." Og 2. Mai 1925: "...vor tid savner 'manden', den ene, den villende".

DKSF forsvarte fascismen helt frem til utbrudet av den 2. verdenskrig. I Minerva skriver de:

- I 1934- Fascismen er tidens konsekvente krav.
- I 1934 går de i mot avskyresklusjonen mot Hitler i forbindelse med riksdagsbrannen.
- I 1943 får de takkebrev fra tyske nazistudenter hvor det står: Vi takker dem for deres forståelsesfulle holdning til diskusjon om tyske forhold.
- de rykker inn 1934 (med enerett for Minerva) en artikkel av den ledende nazi-ideologen Gregor Strassev.
- I 1936 går de imot at jøder forfulgt av nazister skar få opphold i Norge. - kommenterer Hitlers maktovertagelse i 1933 og sier: "Våre hjemlige marxisters fanatiske kamp mot Hitler og det tyske riket har nu antatt slike former at middelalderens fanatikere smører rundt sine graver i opphisset misunnelse over sine moderne kollegers oppfinnsomhet." Disse eksemplene viser at DKSF (og UH) i egenskap av borgerskapets talsmenn er villige å forsvare sine interesser, om det er nødvendig med fascistiske midler.

KY FOR HITLER; UNGE HØYRE FOR KY .

Hva så med tida etter 1945 . Etter at hele verden under og etter krigen fikk se i praksis hva fascismen som en form av det borgerlige diktaturet fører til. I 1952 DNS i Oslo en resolusjon mot Francos terrorregime i spania. DKSF tok avstand fra vedtaket, de tok avstand fra "prersonforfølgelsen av Franco"! UH har aktivt støttet opp om fascistregimet i Saigon. De hylla Ky til tross for at Ky på pressekonferanser sa at hans store politiske forbilde var Hitler. I dag har UH fascister og folk med utalt sympati for fascismen innen sin egen organisasjon. det blir langt fra satt i gang en diskusjonsbevegelse mot fascistiske ideer innen organisasjonen. I høst la Rød Front fram et lovforslag som skulle utestenge nazister og fascister fra DNS, på samme måte som nazister er utestengt fra arbeiderne fagforeninger. DKSF (hvor formannen i UH satt i kandidatstyret) gikk i mot.

UNGE HØYRE-IKKE FASCISTISK!

Selv om UH i dag har både fascister og nazister innafør sin egen organisasjon selv om de i framtida vil støtte opp om et fascistisk kupp, er organisasjonen i dag ikke fascistisk. Deres mange reaksjonære trekk til tross.

UH er storborgerskapets politiske ungdomsorganisasjon. UH er en del av makt-apparatet i det bestående samfunn. Og som hverken samfunnet i dag eller storkapitalen står på en direkte fascistisk politikk gjør heller ikke UH det.

HØYRE I SAMARBEID MED NS.

En sak som har kommet opp stadig vekk i konfrontasjonsmøter med UH er Høyres forhold til listeforbund med NS i 1933 og Høyres forhold til den nazistiske okkupasjonen.

UH folk har hevdet at Høyre her hadde en konsekvent anti-fascistisk praksis. La oss se på fakta:

For det første: Høyre var delt på spørsmålet om listesamarbeid med NS. Sentralstyret var i mot, etter egne utsagn delvis fordi de anså NS som en velgerkonkurrent. Men mange medlemmer og lag var helhjertet for et samarbeid med nazistene. Bergen Høyreforening, under ledelse av Haakon Ameln, vedtok med stort flertall å inngå listeforbund med NS på tvers av partiledelsens linje. Sentralstyret ga Bergens-høyre en skrape, men listeforbundet ble opprettholdt likefullt.

UH-folk vil, for å dekke over denne ytterst reaksjonære politikken, ha det til at denne foreningen blei ekskludert. Dette er feil. Bergens Høyreforening og dens medlemmer fortsatte i partiet Høyre. (Se Aftenposten, Bergens Aftenblad og Morgenavisen for august/september 1933.)

~~Etter i mange år å ha gått inn for monopolkapitalens rovdrift på mennesker og natur som en tungåelig utvikling~~", har UH nå kjørt opp miljøvern (altså ikke rovdrift på mennesker) som en av de viktigste sakene i sin nye sjarmoffensiv. De har skjont at her kan det være stemmer å sanke.

For noen år sida satte de i gang en aksjon under navnet "Ditt Ansvar" i et forsøk på vende oppmerksomheten bort fra de store forurenserne, bedriftseierne. Etterhvert som ungdommen i større og større grad retta sin kritikk mot Borregårds, Hydros og Jernverkets forurensning, oppdaget de at de ville bli isolert på et standpunkt som sa: Det som betyr noe er at du, mennesket, slipper appelsinskall på fjellet. De endret følgelig taktikk. I dag er vyene større.

I UH's miljøprogram fra 1974 som frremdeles heter "Ditt Ansvar" har følgende overskrifter i den prinsipielle innledningen. "Forandre for å bevare, Menneskeverdet, Friheten og ansvaret, Tradisjon og solidaritet og Stabilitet!" De snakker i de samme uforpliktende frasene vi kjenner fra Stortinget. Men samtidig er prinsipp-programmet et direkte angrep på arbeiderklassens kamp mot forverra kår. "Men en kamp for øket luksus og overflod kan komme i strid med konservative verdier" (s6) Hvem er det som lever i luksus og overflod? Bortsett fra UH's klassefeller, storborgerskapet (Jfr. Høyres økonomistyre en gang til).

Arbeidsfolk som betaler 40% av lønna si i husleie, lever ikke i luksus. Kvinner som tjener ca. 10 - 12 kroner i timen lever heller ikke i luksus. Bønder som blir tvinget til å flytte lever ikke i luksus og overflod. Skoleelever som skal klare seg med de stipendene UH ikke gjorde noenting for å endre, lever heller ikke i luksus.

Ressursbevaring?

"Vi kan heller (.....) ikke forbruke ressursene på fremtidige generasjoners bekostning" (s.6)

Enig. Men UH er ikke enig med seg selv. For når kapitalistenes profittinteresser stadig kommer i konflikt med ressursbevaring tar UH alltid side for profitten.

Eller som de sier i Fakta nr. 8, 1974: "bør man under ingen omstendighet utvide uttappingstempoet ut over de 100 millioner tonn regjeringen har gått inn for."

De krever altså ingen reduksjon av utvinningstempoet av Nordsjøolje, de støtter opp om DNA's linje som lar de store internasjonale oljeselskaper tappe 9 - 10 ganger Norges behov.

I siste Extra går de inn for at boring nord for 62 breddegrad må starte snarest, som betyr mer bruk av ressursene, som betyr større sentralisering i Nord-Norge, som betyr en alvorlig og katastrofal trussel mot

kystbefolkningens livsgrunnlag - fisken. .

De går inn for norsk medlemskap i EEG. Medlemslanda, de fleste små og store imperialiststater i Vesten, skal gjennom EEG's nyskapning "Det internasjonale energiråd (IEA) forplikte seg til å hjelpe hverandre med oljeforsyninger automatisk, dersom en krisesituasjon oppstår etter en eventuell ny og rettferdig boykott fra de arabiske landas side. Siden de andre landa stort sett er i desperat mangel av olje (Eks. V-Tyskland) er det klart at Norge i et slikt forpliktende samarbeid ville bli tvunget til å øke utvinninga enda mer for å være livreddere for de kriserante kapitalist-landa.

Konklusjon -UH's snakk om ressursbevaring er SNAKK. Det er umulig samtidig å være talsmenn for kapitalisme og motstander av kapitalismens uungåelige konsekvenser - som f.eks. sløsing og ressursplyndring.

UNGE HØYRE I MILITÆRELEIRENE: MED OFFISERENE MOT SOLDATENE:

Når UH skal fremføre sitt syn på soldatpolitikk, er gjerne det første du får høre at "Norge er et demokratisk land, at vil vi forandre noe i forsvaret må vi velge de riktige representanter til Stortinget."

I steden for åpent å vise sin forakt for soldatenes kamp, sier de at kampen er "udemokratisk, snever, undergravning" osv. Er du misfornøyd med dagpengene, så stem på et parti som vil ta saken opp i Stortinget, "Gjør for all del ikke noe sjøl." Dette kan de si så lenge undertrykkinga i militæret er sammenfallende med deres interesser i det store og det hele. For når du har foreldre med penger, er det ikke så farlig om soldater flest har dårlig råd. Og når deres egen og offiserenes reaksjonære politikk kalles upolitisk informasjon, er det ikke så farlig om de fleste soldatene er fratatt sine demokratiske rettigheter. Den 24/5-1971 sutrer UH-ledelsen i Aftenposten over at hærledelsen overraskende gikk i mot at UH delte ut en seddel som het "Forsvarsreform". UH mente at dette ikke var politisk informasjon eller virksomhet, at det ikke stred med de gjeldene reglene, fordi løpeseddelen støttet opp om forsvaret! "Forsvarsreform" var nemlig skrevet som en konklusjon på et seminar UH arrangerte i 1970 hvor 50/60 offiserer var til stede som talere og deltagere.

DE REAKSJONÆRE PRIORITERER MILITÆRET:

UH går mot demokratisk, politisk virksomhet i forsvaret. Fordi "Fri politisk virksomhet-en viktig seier for udemokratiske bevegelser" (Den reaksjonære Helge Krog i Aftenposten den 3/12-1974). Men samtidig satser UH sterkt i militæret. I UH's Tillitsmannshåndbok står soldatene først på UH's liste over grupper de skal jobbe blant. Videre har UH nylig opprettet egen soldatorganisasjon, med sekretær og rapporteringsskjemaer for sine egne soldater. Altså-de lyver når de snakker om at militæret ikke må innfiseres av politikk og strid. Det er bare en del av taktikken i forsøket på å forby kommunisters og andre progressives kamp for soldatenes interesser.

UH jobber så godt de kan for å få tillitsmannsverv. Taktikken deres er enten 1) Prøve å bli valgt på sitt reaksjonære syn. Eller, siden det ikke er så lett, 2) Støtte soldatkravene i ord. Og så snart de har kommet i posisjoner, sabotere arbeidet for kravene. En metode de flererenganger har brukt er å "kjøpe" gutta med øl.

I sitt sabotasjearbeid går UH ikke av veien for å samarbeide direkte med offiserene mot soldatene. Et par eksempler:

1. Foran soldatenes landskonferanse i 72, sto nåværende viseformann i UH i spissen for et hemmelig møte på Ås ved Oslo, hvor han samlet reaksjonære tillitsmenn fra hele landet. En kan spørre seg: Hvordan fikk disse permisjon? Hvordan fikk de penger til å komme til Ås? Etter press blei saken tatt opp av Krigsadvokaten, som selvfølgelig ikke reiste tiltale mot noen.

2. På tillitsmannskonferanser har UH jobba for at offiserene skal få stemmerett. (At offiserene skal kunne avgjøre soldatenes økonomi, over soldatenes syn på politiske rettigheter osv. er en uhyrlighet.) Ofte blir et flertall av soldatene, nedstemt av offiserene og en liten klikk reaksjonære.

UH går også i mot at soldatene skal være garantert i lovene mot at de kan bli utkommandert til å angripe det norske folk. UH gikk i mot Steinsjøsoldatene som ikke ville drive øvelsesskyting på et område som Toten-befolkninga ville bevare som allmenning. UH støtta rettsfølgelsene mot Trødal. De har aldri tatt avstand fra innholdet i øvelsestelegrammene. De har kort sagt alltid dansa etter offiserenes og hærledelsens pipe.

UNGE HØYRE OG FRITIDSKAMPEN.

I sitt valg-EXTRA 1973 har UH en artikkel med overskriften: "Dårlig ungdomspolitik" å sy puter under armene på ungdommen."

Det er et intervju med Høyres 2.mann på Østfold-lista Carl E. Wang, tidligere sjef for Statens Ungdoms og Idrettskontor. Han er altså en av dem som er mest politisk ansvarlig for statens politikk som går på å gi oss ei skikkelig fritid for 10-øre dagen. (Det er bevilgningene vi får.) For å ta en til i samme slengen - tidligere formann i UH, Ragnvald Dahl blei i 1972 formann i Ungdomsutvalget i Oslo kommune. Og for dem som ikke kjenner til fritidssituasjonen i hovedstaden kan vi bare si - den er elendig.

Så tilbake til Extra's intervju. Avisen spør: "Hva er egentlig ungdomspolitik?" Wang: "Et generelt grunnlag for gjennomdrøfting av alle de saker og spørsmål som vedrører unge menneskers forhold til miljø og samfunn. Bolig - og arbeidsproblematikken så vel som forhold i skolemiljø og fritid."

Dette er tomt snakk og reaksjonært vås. Når ungdommen reiser seg til kamp og sloss for konkrete saker står UH og Wang på linja: generell gjennomdrøfting av ungdomspolitik.

Extra spør så: "Betyr ikke dette å sy puter under armene på ungdommen?" Wang: "Dette vil i såfall være en helt feilaktig oppfatning av ungdomspolitik. Tvert imot."

Altså: UH's resept på ungdommens fritidskamp er:

1) Ikke å sy puter under armene på ungdommen, i en situasjon da staten og kommunene bevilgninger er elendige. I praksis betyr det å motarbeide all kamp som har som mål at ungdommen får et sted å være, noe vi også har eksempler på.

2) I steden: generell gjennomdrøfting av ungdomspolitik.

Dette var politikken UH kjørte fram i siste valgkamp!

I nr. 10/1974 finner vi UH's løsning på narkotikaproblemet. En overskrift med store bokstaver forkynner: "Skremme de unge fra narkotika." Intervjuene i samme artikkel inneholdt ulike standpunkter riktignok, men overskriften er Extras overskrift.

Ellers står det lite om fritidskampen i UH-brosjyrer. Vi trur vi veit hvorfor. Det er ikke UH-folkas største problem å skaffe seg et sted å være.

ØKONOMISTYRET TIL HØYRE

Jens Halvard Bratz .

Adm.dir.	Grorud Jernvarefabrikk	siden 62
form.	Jern-og metallvarefabrikantene L.forb.	65-68
form.	Oslo krets av mek/verk Landforb.	68-70
Visepresident	Norges Ind.forbkningsinst.	71-73

styreform.	A/S Grorud Jernvarefabrikk	
styremedl	Christiania Bank og Kredittkasse	
styremedl	Standard Telefon og Kabelfabr.	
styremedl.	Prod.teknisk forskn.inst.	

rådsmedl.	Mathiesen - Eidsvold Værk.	
medl. repr. skap	Christiania Spigerværk	
medl. repr. skap	Elkem A/S	
medl. repr. skap	Den Norske Amerikalinje A/S	

Gustav Aarestrup direktør.

dist. sjef	Storebrand.	42-44
------------	-------------	-------

sekr. finansattaché amerikanske legasjonen i Stochholm	44
sekr. UD i London og Oslo	44-45

Foreign super intendent	Storebrands utenlands avd.	45
-------------------------	----------------------------	----

Styresekr.	Storebrand	48
ass. dir.	Storebrand	54
viseadm. dir	Storebrand	57
adm. dir.	Storebrand	siden 65

adm. dir.	Kreditt-Atlas	
adm. dir.	A/S Gustavs og Hypotekerfors.sels.	siden 65
adm. dir.	A/S Norrøna	siden 70
styremedl.	Equipment Leasing comp. Norway fra	63
styremedl.	ship A/S Myhren	
	Fidelio og Victor Jensens red.A/S	
	fra	71

styremedl.	Waages Tankrederi	siden 68
styremedl.	Forsikringssselsk. Viking	siden 68
medl. repr. sk.	A/S Rosshavet	siden 58
ordf.	A/S Rosshavet	siden 66
ordf. repr. skap	A/S Vestfold	siden 66
medl. repr. skap	Norges Skipshypotekfor.	siden 63
ordf.	Norges Skipshypotekfor.	

ØKONOMISTYRET I HØYRE FORTS.August Wilhelmsen banksjef

ansatt	Norges Bank, Oslo	22-31
første fullm.	Norges Bank, Hamnerfest	31-34
prokurist	Norges Bank, Oslo	35-39
avd. sjef	Norges Bank, Oslo	40-42
adm. dir.	Norges Bank, Bergen	42-53
banksjef og adm. dir.	A/S Bergens Skillingsbank	53-70
	dr. philos	

Sverre Walter Rostaft - direktør

sekr.	Hylands Verkst., Oslo	37
kontorsjef	Kr. sands Mek. Verkst. A/s	44
adm. dir.	Kr. sands Mek Verkstt. A/S	siden 45
disp.	Aluminiumsbåter A/S	fra 46

statsråd, Bortens regj. Ind. dep.		65-71
Medl. Oddernes Herredst.		52-55
stortingsrepr.	V. Agder (H)	54-57
medl.	Høyres sentralstyre	fra 54
medl.	Kr. sands Havnest.	fra 52
gen. planrådet for Kr. sand og Oddernes		fra 52

styremedl.	V. Agder El. verk	fra 54
forn.	V. Agder El. verk	nå
styremedl.	Kr. sands Jernstøperi	fra 47
forn.	Kr. sands Jernstøperi	nå
styremedl.	Aluminiumsbåter A/S	fra 46
styremedl.	Alboats A/S, Helsingør	fra 52
styremedl.	Hunsefoss Fabr. A/S	fra 53
styremedl.	Norske Siemens A/S	fra 53

styremedl. skipsbyggerienes landsf.		fra 53
medl. hovedst.	De Mek. Verkst. landsf.	49-52 og fra 5
medl.	Bransjerådet for skipsbyggingsind.	fra 50

medl st.	Morgenbladet A/S	fra 54
----------	------------------	--------

Distriktsrådet for Heimevernet for Agder fylkene		
president	Kr. sand Rotary klubb	49-50

medl. repr. skap	Forsikringssselskapet Norrama	fra 53
styremedl.	Forsikringssselsk. Norrama	nå
varam. redl. repr. skap	Den Norske Creditbank, Oslo	
styreform.	Den Norske Creditbank, Kr. sand	
styreform.	A/S Christiansands Bryggeri	
styremedl.	Norske Shell A/S	
styremedl.	Siemens A/S	
styremedl.	Strømmen Stål A/S	

medl Tiltaksrådets st.		
styret i Norsk Kirkeakademi		
styreform.	Norsk Samb. for FN, Sørlandsavd.	

Johan H. Andersen fabrikkeier

Fabrikkeier	J.L. Tiedemanns tobakksfabrikk	
medl. repr. sk.	Andresens Bank A/S	siden 56
styremedl.	Andresens Bank A/S	siden 65-70
visiform.	Norske Annonsørers forbund	59-63
styremedl.	Norges Ind. Ford	siden 60
arbeidsutv.	Norges. Ind. Forb.	63-67

Styremedlem	Orkla gruber	siden 67
Styremedlem	Norcem	siden 68
Styremedlem	M. Petersen & sønn	siden 67
Styremedlem	Norsk Brændselsolje	siden 71
Visepresident	Norges Forsvarsforening	siden 71
Medl. reprskap	Den Norske Københavnlinje	65

NB NB : Hans inntekt i 1972 var 2.499.100, nest mest i Norge.

Vi syntes det var nødvendig å ta med en såpass fyldig oversikt over Høyres økonomistyre. Denne lista sier mer om Høyres og Unge Høyres klassesilknytning enn UH vil like at blir kjent blant norsk ungdom. De vi ikke har nevnt, men som også sitter i det 12 manns store økonomi-styret, er stort sett folk med høye akademiske stillinger osv.

(Kilde: "Hvem er Hvem?")

OSLO UNGE HØIRE GJENNEM 20 ÅR

Ungdommen raser!

Det unge høire organiserer sig —

Tegner av Jens R. Nilssen.

Der er utsendt opprop til dannelse at «Unge høire». Oppropet er undertegnet av bl. a. redaktør Hambro, commander Harold Lundh, Sam Eyde, advokat Michelet, overlæge Ustvedt, fhv. Morgenstjerne, general Sigval Bull, Brattlie, Diesen og Hagerup Bull. Ungdommen raser!

(«Karikaturen» nr. 46, 1919.)

*

Vi overlater gjerne disse tegninger til våre medlemmers munterhet, men vi gjør også den skarpe iakttagelse oppmerksom på de skiftende nyanser i denne humoristiske reportasje. fra det brede folkelige smil til radikalernes tendensbetonte syn på saken. Vi viser også til vår beskrivelse av foreningen idag og fotoreportasjen fra de siste års foreningsvirksomhet, det er en seir for konservatismen å se ungdommens opmarsj om Høire, ungdommens parti.

stopp den reaksjo- nære offensiven!

BEHØVER
MAN Å VÆRE
RØDSTRØMPE
FOR Å VILLE
LIKESTILLING?
NEI DA,

HØYREKVINNER

*Vertinnekorpsset på UH's landsmøte i 1967 i
Trondheim.*